

Font de l'era del Molí d'en Sellés

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Entre la riera de Caldes i el torrent del Remei
Emplaçament
Alçada: Carretera del Remei s/n, a la cruïlla de la carretera que mena al Farell
215

Coordenades:

Latitud: 41.64062
Longitud: 2.15903
UTM Est (X): 429962
UTM Nord (Y): 4610217

Classificació

Número de fitxa 08033 - 270
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Física
Accés Restringit
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 015A00099

Fitxes associades:

[Molí fariner d'en Selles](#)

Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dt., 25/11/2008 - 01:00

Descripció

Font d'aigua adossada al mur de la façana orientada al nord - est d'una de les dependències annexes del molí; aquesta font es compon d'un pilar pel qual surt un tub, tallat en biaix per on raja constantment l'aigua d'una mina que excavada al celler del molí, i que travessa, canalitzada, per sota els rajols de ceràmica del celler i l'era, fins anar a trobar la font. Al costat del pilar hi ha una fornícula amb un arc de mig punt, i per sota una pica tallada en un bloc de pedra. Al costat d'aquest, a banda i banda, un pedrís de pedra amb una anella collada a la paret per lligar-hi un cavallet petit. Per sota del pedrís, un pou, inutilitzat, del qual la meitat està adossat a la paret i l'altre ha quedat incorporat a la mateixa paret mestre. Per tapar-lo es va utilitzar la meitat d'una pedra de molí on encara es veuen els gravats fets a la mola. L'era on es troba la font està feta amb lloses irregulars de pedra d'esmolar. Hi ha però trams on la pedra s'ha cobert o substituït per formigó.

Història

Moreu-Rey (1962), troba varies referències documentades de l'any 1687, que parlen d'aquest molí: "illum olendinum farinerum olim draperium olim dirutum, nunc habitatum, cum Bassia" (com a molí fariner), "alio molendino vestro de esmolar" (com a molí d'esmolar). També, del segle XVII troba altres referències escrites: "molins Boixets (...) avuy son de Selles", "molins que te Esteve Salles Sabater que es deien molins de Mn. Moxet", etc. "un parol ab sos sercols de ferro (...) pro saboneria quam noviter fabricamus ad latius et medium molendinorum farineriis draperis et esmoletoris quae possidemus"; "pro constructione seu fabrica dictae saboneriae", els Selles, hipotequen "totum illum molendium draperium (...); alium molendinum farinerium deshabitatum et partim dirutum..." (1691); "el molí "d'esmolar" "juxta et valde prope molendinum draperium et farinerium theresiae Cellers et Lledó..." va ser comprat l'any 1695 per Bernedà; "lo moliner d'en Celles" (1696); vers 1720, aquest moliner era Valentí Torruella. L'any 1781 se sap que el propietari del molí era Onofre Sallers.

L'any 1563 es documenta com a propietari del molí el Sr. S. Sabater.

També es té documentat que cap a l'any 1920, l'activitat del molí va aturar-se, tot i que la casa continuà essent habitada pels masovers, fins que aquesta propietat fou adquirida pel pare del Sr. Josep Maria Ventura l'any 1967, però els molins ja no funcionaven.

Durant la visita al molí, es va poder observar com la bassa del molí s'estava colgant de terra

De fet, a la paret de la porxada d'entrada del molí fariner, hi ha unes rajoles de ceràmica on es pot llegir "Molí d'en Sellés. En 1289 va ser arruïnat er una inundació i la presa destruïda; de nou establerta en 1317 va cessar de treballar vers 1920".

El funcionament del molí era el següent: el molí se situava a la vora del curs d'aigua de la riera de Caldes, en un indret on hi hagués un desnivell per obtenir un salt que li proporcionés l'energia per fer moure les moles.

A més a més, disposava d'una resclosa, que permetia desviar l'aigua per un canal -rec o sèquia- fins a la bassa. Aquesta servia per aconseguir una regularitat en la pressió de l'aigua que anava a parar per sobre el rodet i també per assegurar l'abastament en períodes de sequera. El molí fariner atenia la molta de gra de les pagesies del seu entorn. El molí d'en Selles, com altres molins fariners van aparèixer segurament durant l'època medieval, i molts molins del segle divuitè devien aprofitar el lloc i sovint les construccions de molins més antics per tornar-se a implantar.

Amb la industrialització iniciada al segle XIX, alguns d'aquests molins fariners especialment els establerts a les ribes dels cursos d'aigua es van adaptar per altres finalitats, com el pas a fàbriques de paper o de teixits o van anar desapareixent. Tot i això a Caldes, alguns molins fariners encara varen continuar funcionant fins que ja no pogueren competir amb les farineres modernes.

Bibliografia

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

